

# Kell egy közösség

**L**assan egy évtizede vallja ezt Takács-Sánta András. Igen, kell egy kisközösség. De nemcsak vallja, hanem a tudatosítása érdekében tesz is. Mert ezt látja a környezeti válság fő megoldásának. Az éghajlat változása, az élőlények sokféleségének rohamos csökkenése, a termőtalajok fogyatkozása, a légszennyezés, a veszélyes vegyszerek mindnyájunk számára hatalmas fenyegetést jelentenek, amelyre csak közösségben adhatunk igazán jó válaszokat.

A mi emberünk

András másfél évtizede tanulja, kutatja, oktatja a válság okait és a kiülehetőségeket. Már kicsi gyerek korában állatokról szóló könyveket bújt, majd később főként David Attenborough filmjei szerették meg vele az ökológiát. Így nem csoda, hogy az ELTE-n ökológusnak tanult, és olyan kiváló tanárok gondolatai hatottak rá, mint például Vida Gábor, akitől világunk környezeti problémáiról tanult sokat, vagy Lányi András, aki e válság társadalmi hátterére irányította a figyelmét. Már friss diplomásként tanítani kezdett az ELTE-n, ahol 2013 óta immár docensként a humánökológia mesterszak igazgatója.

Ne higgyük azonban, hogy András afféle szobatudósként a maga elefántcsonttornyából akarja megmondani a tutit. A Kisközösségi Program keretében munkatársaival együtt már több mint 50 helyi ökokezdeménnyezést térképezett föl itthon az elmúlt 7 évben.

Eközben is erősödött egyre a meggyőződése: igen, kell egy kisközösség. Komoly változásokra a hatalmat, a cégeket, az önkormányzatokat csakis ezek sokasága készítheti.

Mert egyéni megoldások nincsenek. Még azok számára sem, akik zöldnek vallják magukat. Érti ezt a saját bőrén is. Hiszen hiába igyekszik ő maga is fenntartható módon élni – húst ritkán eszik, megújuló energiával fűti otthonát, lehetőleg tömegközlekedik, kerüli a természetlen külföldi bulikonferenciákat –, mégis, társadalmunk tagjaként nem képes sokkal kevésbé terhelni a bolygót, mint más. Kivonulhatna ugyan a világból, mégsem teszi, hiszen akkor miként figyelmeztethetné az embereket az elhatalmasodó veszélyre, s miként kereshetné a kiutat?

Ezért tanít hát az egyetemen, tart 2010 óta minden érdeklődő számára nyitott humánökológia tanfolyamot, irányít terepi kutatásokat, bábáskodik ökoközösség születése körül Kóspallagon és Nagybörzsönyben, valamint munkatársaival együtt évek óta dolgozik a Kisközösségi Program gondolatait összefoglaló Kiütikönyvön.

Kell egy kisközösség, vallja, s reméli, hogy egyszer majd megtalálja a sajátját is Csákváron, ahova Budapestről költözött, és ahol három éve él családjával.

H. P.

